

Dziennik Urzędowy C 109

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

14 kwietnia 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 109/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 98 z 31.3.2012..... 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 109/02

Sprawa C-462/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 13 stycznia 2012 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) (Odwołanie — Zamówienia publiczne na usługi — Przetarg — Świadczenie informatycznych usług konsultacyjnych — Odrzucenie oferty — Udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Kryteria wyboru i udzielenia zamówienia — Pomylenie kryteriów — Przyznanie wagi kryteriom — Pełna kopia sprawozdania z oceny — Brak uzasadnienia) 2

2012/C 109/03

Sprawa C-496/10: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di Venafro — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Aldowi Patriciellowi (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Poseł do Parlamentu Europejskiego — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Artykuł 8 — Postępowanie karne w sprawie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu — Oświadczenia złożone poza pomieszczeniami Parlamentu — Pojęcie „opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków parlamentarnych” — Immunitet — Przesłanki) 2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 109/04	Sprawa C-590/10: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Wolfgang Köppl przeciwko Freistaat Bayern (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 91/439/EWG — Artykuł 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 — Artykuł 7 ust. 1 — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie krajowego uprawnienia do kierowania — Wydanie prawa jazdy kategorii B przez inne państwo członkowskie — Naruszenie warunku miejsca zamieszkania — Późniejsze wydanie przez to samo państwo członkowskie prawa jazdy kategorii C — Przestrzeganie warunku miejsca zamieszkania — Obowiązek posiadania ważnego prawa jazdy dla pojazdów kategorii B w chwili wydania prawa jazdy dla pojazdów kategorii C)	3
2012/C 109/05	Sprawa C-45/11 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2011 r. — Deutsche Bahn AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego składającego się z kombinacji poziomo ułożonych kolorów szarego oraz czerwonego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Art. 7 ust. 1 lit. b))	3
2012/C 109/06	Sprawa C-76/11 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 29 listopada 2011 r. — Tresplain Investments Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Hoo Hing Holdings Ltd (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 4 i art. 52 ust. 1 lit c) — Graficzny wspólnotowy znak towarowy Golden Elephant Brand — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku oparty na niezarejestrowanym graficznym krajowym znaku towarowym GOLDEN ELEPHANT — Odesłanie do prawa krajowego, któremu podlega wcześniejszy znak towarowy — Istniejące w systemie common law powództwo oparte na bezprawnym używaniu nazwy (action for passing off)	4
2012/C 109/07	Sprawa C-117/11: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Purple Parking Ltd i Airparks Services Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki — Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuł 28 ust. 2 lit. a) — Artykuł 28 ust. 3 lit. b) — Zwolnienie określonych usług przewozowych — Czynność łącząca usługi parkingowe z usługami przewozu pasażerów pomiędzy parkingiem samochodowym a lotniskiem — Występowanie dwóch odrębnych usług lub jednej usługi jednolitej — Zasada neutralności podatkowej)	4
2012/C 109/08	Sprawa C-235/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 29 listopada 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Zamówienia publiczne przeprowadzane przez instytucje Unii na własny rachunek — Przetarg na świadczenie usług informatycznych oraz usług wsparcia użytkownika dla potrzeb wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (CITL i CR) — Odrzucenie oferty — Obowiązek uzasadnienia — Zasada równego traktowania — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne)	5
2012/C 109/09	Sprawa C-349/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 grudnia 2011 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Auditeur du travail przeciwko Yangwei SPRL (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 97/81/WE — Przeszkody administracyjne mogące ograniczać możliwości zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązkowe ujawnianie i przechowywanie umów o pracę i rozkładów czasu pracy)	5
2012/C 109/10	Sprawa C-44/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Szkocja), Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 stycznia 2012 r. — Andrius Kulikauskas przeciwko Macduff Shellfish Limited i Duncanowi Wattowi	6
2012/C 109/11	Sprawa C-45/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 30 stycznia 2012 r. — Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés przeciwko Radii Hadj Ahmed	6

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 109/12	Sprawa C-46/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Dania) w dniu 26 stycznia 2012 r. — LN	7
2012/C 109/13	Sprawa C-60/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrchní soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 7 lutego 2012 r. — Marián Baláž	7
2012/C 109/14	Sprawa C-420/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin — Niemcy) — Yasar Erdil przeciwko Land Berlin	8
2012/C 109/15	Sprawa C-533/09: Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 15 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalii	8
2012/C 109/16	Sprawa C-516/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii	8
2012/C 109/17	Sprawa C-575/10: Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 20 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom	8
2012/C 109/18	Sprawa C-8/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Oldenburg — Niemcy) — Johann Bilker, Heidrun Ohle, Ursula Kohls-Ohle przeciwko EWE AG	8
Sąd		
2012/C 109/19	Sprawy połączone T-268/08 i T-281/08: Wyrok Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Land Burgenland i Austria przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze austriackie na rzecz grupy Grazer Wechelseitige (GRAWE) w ramach prywatyzacji Banku Burgenland — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium rozważnego inwestora prywatnego w gospodarce rynkowej — Obowiązki w sytuacji, w której państwo działa w charakterze sprzedającego — Ustalenie ceny rynkowej)	9
2012/C 109/20	Sprawa T-282/08: Wyrok Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Grazer Wechelseitige Versicherung przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze austriackie grupie Grazer Wechelseitige (GRAWE) w ramach prywatyzacji Bank Burgenland — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium rozważnego inwestora w gospodarce rynkowej — Obowiązki w sytuacji, w której państwo działa w charakterze sprzedającego — Ustalenie ceny rynkowej)	9
2012/C 109/21	Sprawy połączone T-77/10 i T-78/10: Wyrok Sądu z dnia 29 lutego 2012 r. — Certmedica International przeciwko OHIM — Lehning Entreprise (L112) i Lehning entreprise przeciwko OHIM — Certmedica International (L112) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy L112 — Wcześniejszy słowny francuski znak towarowy L.114 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Brak rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Art. 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowe unieważnienie)	10
2012/C 109/22	Sprawa T-525/10: Wyrok Sądu z dnia 29 lutego 2012 r. — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio przeciwko OHIM — Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SERVO SUO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SERVUS — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 pkt b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	10

2012/C 109/23	Sprawa T-305/08: Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Umorzenie postępowania)	11
2012/C 109/24	Sprawa T-319/08: Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Grasso przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność).....	11
2012/C 109/25	Sprawa T-329/08: Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — AJD Tuna przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	11
2012/C 109/26	Sprawa T-330/08: Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Ligny Pesca di Guaiana Francesco i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	12
2012/C 109/27	Sprawa T-366/08: Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Federcoopesa i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	12
2012/C 109/28	Sprawa T-218/11 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 lutego 2012 r. — Dagher przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Skreślenie z wykazu osób i podmiotów — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Umorzenie postępowania)	12
2012/C 109/29	Sprawa T-572/11: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 17 lutego 2012 r. — Hassan przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z sytuacją w Syrii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru — Wyważenie interesów)	13
2012/C 109/30	Sprawa T-601/11: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lutego 2012 r. — Dansk Automat Brancheforening przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Duńska ustawa wprowadzająca niższe opłaty pobierane od organizatorów internetowych gier losowych — Decyzja stwierdzająca zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Ważenie interesów)	13
2012/C 109/31	Sprawa T-656/11 R: Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 16 lutego 2012 r. — Morison Menon Chartered Accountants i in. przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	13
2012/C 109/32	Sprawa T-666/11: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Budziewska przeciwko OHMI — Puma AG Rudolf Dassler Sport (wyobrażenie pumy)	14
2012/C 109/33	Sprawa T-668/11: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2011 r. — VIP Car Solutions przeciwko Parlamentowi	14
2012/C 109/34	Sprawa T-15/12: Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2012 r. — Provincie Groningen i in. przeciwko Komisji	15

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 109/35	Sprawa T-16/12: Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2012 r. — Stichting Het Groninger Landschap i in. przeciwko Komisji	15
2012/C 109/36	Sprawa T-19/12: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2012 — Fabryka Łożysk Toczących-Kraśnik przeciwko OHMI — Impexmetal (KFŁT KRAŚNIK)	16
2012/C 109/37	Sprawa T-31/12: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2012 r. — Région Poitou-Charentes przeciwko Komisji	16
2012/C 109/38	Sprawa T-32/12: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2012 r. — Vardar przeciwko OHIM — Joker (pingulina)	17
2012/C 109/39	Sprawa T-39/12 P: Odwołanie wniesione w dniu 25 stycznia 2012 r. przez Roberto Di Tullio od wyroku wydanego w dniu 29 listopada 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-119/10 Di Tullio przeciwko Komisji	17
2012/C 109/40	Sprawa T-40/12: Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2012 r. — European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europol)	18
2012/C 109/41	Sprawa T-41/12: Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2012 r. — LS Fashion przeciwko OHIM — Sucesores de Miguel Herreros (L'Wren Scott)	18
2012/C 109/42	Sprawa T-47/12: Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2012 r. — Intesa Sanpaolo przeciwko OHIM — equinet Bank (EQUITER)	19
2012/C 109/43	Sprawa T-48/12: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2012 r. — Euroscript — Polska przeciwko Parlamentowi	19
2012/C 109/44	Sprawa T-49/12: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — Lafarge przeciwko Komisji	20
2012/C 109/45	Sprawa T-50/12: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — AMC-Representações Têxteis przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO KIDS COMPANY)	21
2012/C 109/46	Sprawa T-51/12: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2012 r. — Scooters India przeciwko OHIM — Brandconcern (LAMBRETTA)	21
2012/C 109/47	Sprawa T-54/12: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2012 r. — K2 Sports Europe przeciwko OHIM — Karhu Sport Iberica (SPORT)	22
2012/C 109/48	Sprawa T-56/12: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — IRISL Maritime Training Institute i in. przeciwko Radzie	22
2012/C 109/49	Sprawa T-57/12: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie	23
2012/C 109/50	Sprawa T-58/12: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Nabipour i inni przeciwko Radzie	23
2012/C 109/51	Sprawa T-62/12: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — ClientEarth przeciwko Radzie	24
2012/C 109/52	Sprawa T-66/12: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Sedghi i Azizi przeciwko Radzie	24

2012/C 109/53	Sprawa T-67/12: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Sina Bank przeciwko Radzie	25
2012/C 109/54	Sprawa T-68/12: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Hemmati przeciwko Radzie	26
2012/C 109/55	Sprawa T-69/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Zavvar przeciwko Radzie	26
2012/C 109/56	Sprawa T-70/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Divanderi przeciwko Radzie	27
2012/C 109/57	Sprawa T-71/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Meskarian przeciwko Radzie	28
2012/C 109/58	Sprawa T-72/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Bank Mellat przeciwko Radzie	28
2012/C 109/59	Sprawa T-73/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Einhell Germany i in. przeciwko Komisji	29
2012/C 109/60	Sprawa T-77/12: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Wahl GmbH przeciwko OHIM — Tenacta Group (bellissima)	30
2012/C 109/61	Sprawa T-78/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — GRE przeciwko OHIM — Villiger Söhne (LIBERTE brunes)	30
2012/C 109/62	Sprawa T-79/12: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Cisco Systems i Messagenet przeciwko Komisji	31
2012/C 109/63	Sprawa T-82/12: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Makhlof przeciwko Radzie	31
2012/C 109/64	Sprawa T-87/12: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 r. — Duff Beer przeciwko OHIM — Twentieth Century Fox Film (Duff)	32
2012/C 109/65	Sprawa T-88/12: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Charron Inox i Almet przeciwko Radzie	32
2012/C 109/66	Sprawa T-96/12: Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji	33
2012/C 109/67	Sprawa T-446/09: Postanowienie Sądu z dnia 16 lutego 2012 r. — Escola Superior Agrária de Coimbra przeciwko Komisji	34

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 109/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału z dnia 13 stycznia 2012 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiej Agencji Środowiska (EEA)

(Sprawa C-462/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Zamówienia publiczne na usługi — Przetarg — Świadczenie informatycznych usług konsultacyjnych — Odrzucenie oferty — Udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Kryteria wyboru i udzielenia zamówienia — Pomylenie kryteriów — Przyznanie wagi kryteriom — Pełna kopia sprawozdania z oceny — Brak uzasadnienia)

(2012/C 109/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Środowiska (EEA) (przedstawiciele: Stuyck i A.-M. Vandromme, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 8 lipca 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EEA (T-331/06), na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Środowiska z dnia 14 września 2006 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez wnoszącą odwołanie w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego EEA/IDS/06/002 dotyczącego świadczenia informatycznych usług konsultacyjnych (Dz.U. 2006/118-125101) i w przedmiocie udzielenia zamówienia innemu oferentowi — Kryteria udzielenia zamówienia — Błąd w ocenie

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di Venafro — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Aldowi Patriciellowi

(Sprawa C-496/10) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Poseł do Parlamentu Europejskiego — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Artykuł 8 — Postępowanie karne w sprawie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu — Oświadczenia złożone poza pomieszczeniami Parlamentu — Pojęcie „opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków parlamentarnych” — Immunitet — Przesłanki)

(2012/C 109/03)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Aldo Patriciello

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ufficio del Giudice di Pace di Venafro — Wykładnia art. 9 i art. 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1967 152, s. 13) — Poseł do Parlamentu Europejskiego, któremu postawiono zarzut popełnienia przestępstwa pomówienia w następstwie fałszywego oskarżenia przedstawiciela służb porządkowych — Pojęcie opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków służbowych

Sentencja

Artykuł 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do traktatów UE, FUE i EWEA, należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie złożone przez posła do Parlamentu Europejskiego poza pomieszczeniami Parlamentu, w którego sprawie wszczęto postępowanie karne w jego państwie członkowskim pochodzenia z tytułu czynu zabronionego polegającego na pomówieniu, stanowi opinię wyrażoną w czasie wykonywania przez niego obowiązków parlamentarnych objętą zakresem immunitetu określonego

w tym przepisie, tylko gdy oświadczenie to odpowiada subiektywnej ocenie, która wykazuje bezpośrednią więź z wykonywaniem takich obowiązków. Do sądu odsyłającego należy określenie, czy przesłanki te są spełnione w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Wolfgang Köppl przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-590/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 91/439/EWG — Artykuł 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 — Artykuł 7 ust. 1 — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie krajowego uprawnienia do kierowania — Wydanie prawa jazdy kategorii B przez inne państwo członkowskie — Naruszenie warunku miejsca zamieszkania — Późniejsze wydanie przez to samo państwo członkowskie prawa jazdy kategorii C — Przestrzeganie warunku miejsca zamieszkania — Obowiązek posiadania ważnego prawa jazdy dla pojazdów kategorii B w chwili wydania prawa jazdy dla pojazdów kategorii C)

(2012/C 109/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wolfgang Köppl

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia, w świetle art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1) — Prawo jazdy kategorii B wydane przez państwo członkowskie z naruszeniem warunku miejsca zamieszkania obywatelowi innego państwa członkowskiego po cofnięciu mu krajowego prawa jazdy i po upływie okresu zakazu ubiegania się o nowe prawo jazdy — Późniejsze wydanie przez to samo państwo członkowskie prawa jazdy kategorii C z zachowaniem warunku miejsca zamieszkania — Możliwość odmowy uznania ważności tych praw jazdy przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej dyrektywą

Komisji 2000/56/WE z dnia 14 września 2000 r., nie sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie odmówiło uznania uprawnień do kierowania dla pojazdów kategorii B i C wydanych przez inne państwo członkowskie osobie, wobec której pierwsze państwo członkowskie przyjęło wcześniej środki w rozumieniu art. 8 ust. 2 owej dyrektywy, jeżeli uprawnienie do kierowania dla pojazdów kategorii B zostało wydane w drugim państwie członkowskim z naruszeniem, jak wynika z informacji zawartych w prawie jazdy wydanym w odniesieniu do tego uprawnienia, warunku normalnego miejsca zamieszkania przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. b) rzeczony dyrektywy, a uprawnienie do kierowania dla pojazdów kategorii C zostało wydane na podstawie pierwszego uprawnienia, przy czym nieprzestrzeganie rzeczony warunku normalnego miejsca zamieszkania nie wynika z nowego prawa jazdy wydanego z tytułu wskazanego uprawnienia do kierowania dla pojazdów kategorii C.

(¹) Dz.U. C 95 z 26.3.2011.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2011 r. — Deutsche Bahn AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-45/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego składającego się z kombinacji poziomo ułożonych kolorów szarego oraz czerwonego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Art. 7 ust. 1 lit. b))

(2012/C 109/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (przedstawiciel: K. Schmidt-Hern, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z 11 listopada 2011 r. w sprawie T-404/09 Deutsche Bahn przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lipca 2009 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta odmawiającej rejestracji barwnego oznaczenia składającego się z kombinacji kolorów szarego oraz czerwonego jako wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych usług należących do klasy 39 — Charakter odróżniający znaku składającego się z kombinacji kolorów.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Deutsche Bahn AG zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 29 listopada 2011 r. — Tresplain Investments Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Hoo Hing Holdings Ltd

(Sprawa C-76/11 P) (¹)

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 4 i art. 52 ust. 1 lit c) — Graficzny wspólnotowy znak towarowy Golden Elephant Brand — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku oparty na niezarejestrowanym graficznym krajowym znaku towarowym GOLDEN ELEPHANT — Odesłanie do prawa krajowego, któremu podlega wcześniejszy znak towarowy — Istniejące w systemie common law powództwo oparte na bezprawnym używaniu nazwy (action for passing off)*)

(2012/C 109/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tresplain Investments Ltd (przedstawiciel: B.Brandreth, barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D.Botis, pełnomocnik), Hoo Hing Holdings Ltd (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2010 r. w sprawie T-303/08 Tresplain Investments Ltd przeciwko OHIM — Hoo Hing, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela graficznego wspólnotowego znaku towarowego „Golden Elephant Brand” dla towarów należących do klasy 30, skierowaną przeciwko decyzji R 889/2007-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 maja 2008 r. uchylającej decyzję Wydziału Unieważnień, na mocy której oddalono wniosek o unieważnienie prawa do wspomnianego znaku towarowego złożony przez właściciela niezarejestrowanego graficznego krajowego znaku towarowego „GOLDEN ELEPHANT” używanego dla towarów należących do klasy 30 — Wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Tresplain Investments Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 120 z 16.4.2011.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Purple Parking Ltd i Airparks Services Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-117/11) (¹)

(*Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki — Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuł 28 ust. 2 lit. a) — Artykuł 28 ust. 3 lit. b) — Zwolnienie określonych usług przewozowych — Czynność łącząca usługi parkingowe z usługami przewozu pasażerów pomiędzy parkingiem samochodowym a lotniskiem — Występowanie dwóch odrębnych usług lub jednej usługi jednolitej — Zasada neutralności podatkowej*)

(2012/C 109/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Purple Parking Ltd i Airparks Services Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Wykładnia dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania zwolnień ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie — Utrzymanie na mocy przepisów krajowych, przewidujących zwolnienie ze zwrotem podatku zapłaconego w odniesieniu do określonych usług przewozowych — Podmiot gospodarczy wykonujący na rzecz pasażerów lotniczych usługi w zakresie prowadzenia parkingów samochodowych połączone z usługą przewozu pomiędzy parkingiem a lotniskiem — Klasyfikacja czynności dla potrzeb podatku VAT jako jednej usługi albo jako kilku usług odrębnych

Sentencja

Przepisy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia stawki podatku od wartości dodanej, jaka ma w danym wypadku zastosowanie do usługi parkingowej świadczonej w odniesieniu do samochodu na parkingu położonym „poza terenem lotniska” oraz usługi przewozu pasażerów takiego samochodu pomiędzy parkingiem a terminalem danego lotniska, w okolicznościach takich, jak w

stanie faktycznym sprawy przed sądem krajowym, należy uznawać za jedną usługę o charakterze złożonym, w której przeważa usługa parkingowa.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 29 listopada 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-235/11 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Zamówienia publiczne przeprowadzane przez instytucje Unii na własny rachunek — Przetarg na świadczenie usług informatycznych oraz usług wsparcia użytkownika dla potrzeb wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (CITL i CR) — Odrzucenie oferty — Obowiązek uzasadnienia — Zasada równego traktowania — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne)

(2012/C 109/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermitzakis, dikigoro)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: D. Calciu)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-589/08 Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji, oddalającego skargę mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w przedmiocie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą w ramach procedury przetargowej nr ENV.C2/FRA/2008/0017, mającej na celu zawarcie umowy ramowej na świadczenie usług informatycznych oraz usług wsparcia użytkownika dla potrzeb wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji [niezależny dziennik transakcji Wspólnoty (CITL) oraz rejestr Wspólnoty (CR)] (Dz.U. 2008/S 72-096229), jak również decyzji w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego innemu oferentowi, a po drugie, żądanie naprawienia szkody.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Spółka Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 grudnia 2011 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Auditeur du travail przeciwko Yangwei SPRL

(Sprawa C-349/11) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 97/81/WE — Przeszkody administracyjne mogące ograniczać możliwości zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązkowe ujawnianie i przechowywanie umów o pracę i rozkładów czasu pracy)

(2012/C 109/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Auditeur du travail

Strona pozwana: Yangwei SPRL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Liège — Wykładnia dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. 1998, L 14, s. 9) — Dopuszczalność uregulowań krajowych wymagających od pracodawcy sporządzania dokumentów, w których odnotowuje się odstępstwa od rozkładu czasu pracy oraz przechowywania i ujawniania umów i rozkładów czasu pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy — Przeszkody administracyjne mogące ograniczać możliwości pracy w niepełnym wymiarze czasu.

Sentencja

Klauzulę 4 porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które nakładają na pracodawców obowiązek przechowywania i ujawniania umów o pracę oraz rozkładów czasu pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, o ile dowiedzione zostanie, że uregulowania te nie prowadzą do traktowania takich pracowników w sposób mniej korzystny niż pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, znajdujących się w porównywalnej sytuacji lub — jeśli występuje różnica w traktowaniu — o ile dowiedzione zostanie, że jest ona uzasadniona względami obiektywnymi i nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia celów, których realizacji służy jej istnienie. Zadaniem sądu krajowego jest dokonanie niezbędnych ustaleń faktycznych i prawnych, w szczególności na gruncie właściwego prawa krajowego, w celu dokonania oceny, czy w rozpatrywanej przezeń sprawie przesłanki te są spełnione.

Gdyby sąd krajowy doszedł do wniosku, że rozpatrywane w toczącym się przed nim postępowaniu uregulowania krajowe są niezgodne z klauzulą 4 porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin załączonego do dyrektywy 97/81, klauzulę 5 pkt 1 tego porozumienia należałoby interpretować w ten sposób, że także ona stoi ona na przeszkodzie takim uregulowaniom.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Szkocja), Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 stycznia 2012 r. — Andrius Kulikauskas przeciwko Macduff Shellfish Limited i Duncanowi Wattowi

(Sprawa C-44/12)

(2012/C 109/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Szkocja), Edynburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andrius Kulikauskas

Strona pozwana: Macduff Shellfish Limited, Duncan Watt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle dyrektywy 2006/54/WE (¹) mniej korzystne traktowanie osoby A ze względu na ciężę osoby B stanowi niezgodną z prawem dyskryminację?
- 2) Czy w świetle dyrektywy 2006/54/WE mniej korzystne traktowanie osoby A, ze względu na ciężę osoby B, która (i) jest partnerem osoby A, albo (ii) w inny sposób jest związana z osobą A, stanowi niezgodną z prawem dyskryminację?

(¹) Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana), Dz.U. L 2004, s. 23

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 30 stycznia 2012 r. — Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés przeciwko Radii Hadj Ahmed

(Sprawa C-45/12)

(2012/C 109/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Strona pozwana: Radia Hadj Ahmed

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, w której obywatelka państwa trzeciego (w niniejszej sprawie, obywatelka algierska) uzyskała w okresie krótszym niż przed pięciu laty dokument pobytowy w państwie członkowskim (w niniejszej sprawie, w Belgii), aby dołączyć — poza ramami małżeństwa lub zarejestrowanego związku partnerskiego — do obywatela innego państwa członkowskiego (w niniejszej sprawie, obywatela francuskiego), z którym ma dziecko (obywatela francuskiego), jest ona objęta podmiotowym zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1408/71 (¹) jako członek rodziny pracownika będącego obywatelem państwa członkowskiego dla potrzeb uzyskania gwarantowanych świadczeń rodzinnych na inne dziecko będące obywatelem państwa trzeciego (w niniejszej sprawie, obywatelem algierskim) po ustaniu jej wspólnego zamieszkiwania z ojcem dziecka będącego obywatelem francuskim?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy w sytuacji, o której mowa w pierwszym pytaniu, z uwagi na obecność w jej gospodarstwie domowym dziecka będącego obywatelem francuskim, ta obywatelka państwa trzeciego lub jej dziecko będące obywatelem państwa trzeciego objęci są podmiotowym zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1408/71 jako członkowie rodziny pracownika będącego obywatelem państwa członkowskiego dla celów przyznania gwarantowanych świadczeń rodzinnych dziecku będącemu obywatelem algierskim?
- 3) W razie odpowiedzi przeczących na powyższe pytania, czy w sytuacji, o której mowa w pierwszym pytaniu, ta obywatelka państwa trzeciego korzysta, na mocy art. 13 ust. 2 i 14 dyrektywy 2004/38 (²) w związku z art. 12 WE (obecnie art. 18 TFUE) z takich samych przepisów prawa co obywatele Belgii dopóty, dopóki nie zostanie jej cofnięte prawo pobytu i w ten sposób wykluczone jest zastosowanie wobec niej przez państwo belgijskie warunku wymaganego okresu pobytu dla przyznania gwarantowanych świadczeń rodzinnych, ponieważ spełnienie tego warunku nie jest wymagane od świadczeniobiorców belgijskich?
- 4) W razie odpowiedzi przeczących na powyższe pytania, czy w sytuacji, o której mowa w pierwszym pytaniu, ta obywatelka państwa trzeciego, jako matka obywatela UE, korzysta na mocy art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z zasady równego traktowania i w ten sposób wykluczone jest zastosowanie wobec niej przez państwo belgijskie warunku wymaganego okresu pobytu dla przyznania zagwarantowanych świadczeń rodzinnych na inne

jej dziecko, będące obywatelem państwa trzeciego, ponieważ spełnienie warunku wymaganego okresu zamieszkania nie jest wymagane w stosunku do dziecka będącego obywatelem UE?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).
- (²) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Dania) w dniu 26 stycznia 2012 r. — LN

(Sprawa C-46/12)

(2012/C 109/12)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (kolegium odwoławcze ds. stypendiów i kredytów studenckich)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: LN

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/38/WE (¹) w związku z art. 24 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie (przyjmujące państwo członkowskie) dokonując oceny, czy daną osobę należy uznać za pracownika uprawnionego do zasiłku studenckiego, może wziąć pod uwagę okoliczność, że osoba ta przybyła do przyjmującego państwa członkowskiego zasadniczo w celu odbywania studiów, tak iż przyjmujące państwo członkowskie nie jest zobowiązane przyznać tej osobie zasiłku studenckiego w celu odbywania przez nią studiów (zob. powołany wyżej art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE)?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 5, t. 5, s. 46).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrchní soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 7 lutego 2012 r. — Marián Baláz

(Sprawa C-60/12)

(2012/C 109/13)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Vrchní soud v Praze

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Apelujący: Marián Baláz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „sąd właściwy także w sprawach karnych”, zawarte w art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (¹) (zwanej dalej „decyzją ramową”) należy interpretować jako autonomiczne pojęcie prawa Unii Europejskiej?
- 2) a) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, jakie ogólne przesłanki powinien spełniać sąd państwa, który może z inicjatywy osoby zainteresowanej rozpatrzyć jej sprawę w odniesieniu do orzeczenia wydanego przez organ niesądowy (organ administracyjny), aby móc uznać ten sąd za „sąd właściwy także w sprawach karnych” w rozumieniu art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej?
- b) Czy austriacki Unabhängiger Verwaltungssenat (sąd administracyjny) może zostać uznany za „sąd właściwy także w sprawach karnych” w rozumieniu art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej?
- c) W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy wyrażenie „sąd właściwy także w sprawach karnych” w rozumieniu art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej powinno być interpretowane przez właściwy organ państwa wykonującego zgodnie z prawem państwa wydającego w rozumieniu art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej, czy też zgodnie z prawem państwa wykonującego?
- 3) Czy „możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia” przez „sąd właściwy także w sprawach karnych” w rozumieniu art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej występuje także w sytuacji, gdy osoba zainteresowana nie może bezpośrednio skierować sprawy do rozstrzygnięcia przez „sąd właściwy także w sprawach karnych”, lecz musi najpierw zaskarżyć orzeczenie organu niesądowego (organu administracyjnego), przy czym wniesienie środka zaskarżenia skutkuje utratą skuteczności przez to orzeczenie oraz wszczęciem zwyczajnego postępowania przed tym samym organem, a jedynie orzeczenie wydane w takim zwyczajnym postępowaniu może zostać zaskarżone do „sądu właściwego także w sprawach karnych”?

Czy w celu stwierdzenia, że występuje „możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia” niezbędne jest ustalenie, czy środek zaskarżenia rozpoznawany przez „sąd właściwy także w sprawach karnych” jest środkiem odwoławczym (środkiem zaskarżenia orzeczenia nieostatecznego) czy też nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia (środkiem zaskarżenia orzeczenia prawomocnego), a także czy „sąd właściwy także w sprawach karnych”, rozpoznając taki środek zaskarżenia, jest właściwy do badania zarówno okoliczności faktycznych, jak i prawnych?

(¹) Dz.U. L 76, s. 16.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin — Niemcy) — Yasar Erdil przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-420/08) (¹)

(2012/C 109/14)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 15 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalii

(Sprawa C-533/09) (¹)

(2012/C 109/15)

Język postępowania: portugalski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-516/10) (¹)

(2012/C 109/16)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 20 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-575/10) (¹)

(2012/C 109/17)

Język postępowania: węgierski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Oldenburg — Niemcy) — Johann Bilker, Heidrun Ohle, Ursula Kohls-Ohle przeciwko EWE AG

(Sprawa C-8/11) (¹)

(2012/C 109/18)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Land Burgenland i Austria przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-268/08 i T-281/08) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze austriackie na rzecz grupy Grazer Wechselseitige (GRAWE) w ramach prywatyzacji Banku Burgenland — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium rozsądnego inwestora prywatnego w gospodarce rynkowej — Obowiązki w sytuacji, w której państwo działa w charakterze sprzedającego — Ustalenie ceny rynkowej)

(2012/C 109/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Land Burgenland (Austria) (przedstawiciele: U. Soltész oraz C. Herbst, adwokaci) (sprawa T-268/08) i Republika Austrii (przedstawiciele: G. Hesse, C. Pesendorfer, E. Riedl, M. Fruhmann oraz J. Bauer, pełnomocnicy) (sprawa T-281/08)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Kreuzschitz, N. Khan oraz K. Gross, a następnie V. Kreuzschitz, N. Khan oraz T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32).

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Republika Austrii i kraj związkowy Burgenland pokrywają koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Grazer Wechselseitige Versicherung przeciwko Komisji

(Sprawa T-282/08) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze austriackie grupie Grazer Wechselseitige (GRAWE) w ramach prywatyzacji Bank Burgenland — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium rozsądnego inwestora w gospodarce rynkowej — Obowiązki w sytuacji, w której państwo działa w charakterze sprzedającego — Ustalenie ceny rynkowej)

(2012/C 109/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Grazer Wechselseitige Versicherung AG (Graz, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Wollman)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Kreuzschitz, N. Khan i K. Gross, następnie V. Kreuzschitz, N. Khan i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Grazer Wechselseitige Versicherung AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Sądu z dnia 29 lutego 2012 r. — Certmedica International przeciwko OHIM — Lehning Entreprise (L112) i Lehning entreprise przeciwko OHIM — Certmedica International (L112)

(Sprawy połączone T-77/10 i T-78/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy L112 — Wcześniejszy słowny francuski znak towarowy L.114 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 — Brak rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Art. 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowe unieważnienie)

(2012/C 109/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Niemcy) (przedstawiciele: P. Pfortner, adwokat) (sprawa T-77/10); i Lehning entreprise (Sainte-Barbe, Francja) (przedstawiciel: P. Demoly, adwokat) (sprawa T-78/10)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM były również, interwenientki przed Sądem: Lehning entreprise (sprawa T-77/10) i Certmedica International GmbH (sprawa T-78/10)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 grudnia 2009 r. (sprawa R 934/2009-2), dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Lehning entreprise a Certmedica International GmbH.

Sentencja

1) W sprawie T-77/10:

- stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 9 grudnia 2009 r. (sprawa R 934/2009-2), w zakresie w jakim unieważnia ona rejestrację znaku towarowego L112 dla „towarów weterynaryjnych”;
- w pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona;
- Certmedica International GmbH i OHIM zostają obciążone swoimi własnymi kosztami;
- Lehning entreprise zostaje obciążona kosztami poniesionymi w związku z jej interwencją.

2) W sprawie T-78/10:

— skarga zostaje oddalona;

— Lehning entreprise zostaje obciążona swoimi własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez OHIM;

— Certmedica International zostaje obciążona kosztami poniesionymi w związku z jej interwencją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Sądu z dnia 29 lutego 2012 r. — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio przeciwko OHIM — Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)

(Sprawa T-525/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SERVO SUO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SERVUS — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 pkt b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 109/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio (Refrontolo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Massa i P. Massa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo G. Mannucci, następnie P. Bullock, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Weinkellerei Lenz Moser AG (Linz, Austria) (przedstawiciel: adwokat C.R. Haarmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 sierpnia 2010 r. (sprawa R 1571/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Weinkellerei Lenz Moser AG a Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji(Sprawa T-305/08) ⁽¹⁾**(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnoplętego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Umorzenie postępowania)**

(2012/C 109/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: F. Arena, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnoplętego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska ponosi koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Grasso przeciwko Komisji(Sprawa T-319/08) ⁽¹⁾**(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnoplętego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)**

(2012/C 109/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Salvatore Grasso (Katania, Włochy) (przedstawiciele: A. Maiorana, A. De Matteis i A. De Francesco, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnoplętego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron ponosi swoje koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — AJD Tuna przeciwko Komisji(Sprawa T-329/08) ⁽¹⁾**(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnoplętego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)**

(2012/C 109/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: AJD Tuna Ltd (St. Paul's Bay, Malta) (przedstawiciele: J. Refalo, R. Mastroianni i M. Annoni, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnoplętego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) AJD Tuna Ltd pokrywa swe własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Ligny Pesca di Guaiana Francesco i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-330/08) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2012/C 109/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ligny Pesca di Guaiana Francesco e C. Snc (Trapani, Włochy) i sześć innych skarżących, których nazwy znajdują się w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: A. Clarizia, P. Ziotti, P. De Luca, A. Amatucci i R. Malinconico, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Ligny Pesca di Guaiana Francesco e C. Snc i sześć innych skarżących, których nazwy znajdują się w załączniku do postanowienia, pokrywają swe własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. — Federcoopesca i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-366/08) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 530/2008 — Odnowienie zasobów tuńczyka błękitnopłetwego — Ustalenie TAC na 2008 r. — Akt o charakterze generalnym — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2012/C 109/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopesca) (Rzym, Włochy) i osiem innych skarżących,

których nazwy znajdują się w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: P. Cavasola, V. Cannizzaro, G. Micucci, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopesca) i osiem innych skarżących, których nazwy znajdują się w załączniku do postanowienia, pokrywają swe własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 lutego 2012 r. — Dagher przeciwko Radzie

(Sprawa T-218/11 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Skreślenie z wykazu osób i podmiotów — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Umorzenie postępowania)

(2012/C 109/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Habib Roland Dagher (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciele: adwokaci J.Y. Dupeux i F. Driessen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i E. Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o nakazanie Radzie i Republice Włoskiej wydania skarżącemu wizy, po drugie, wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 85/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 28, s. 32) i decyzji Rady 2011/71/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 28, s. 60), a po trzecie, żądanie naprawienia szkody, jaką miał ponieść skarżący.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 17 lutego 2012 r. — Hassan przeciwko Radzie**(Sprawa T-572/11)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z sytuacją w Syrii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru — Wyważenie interesów)

(2012/C 109/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Samir Hassan (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: É. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou i M. Vitsentzos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych, w szczególności wniosek o zawieszenie wykonania decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 218, s. 20) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 218, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego

Sentencja

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lutego 2012 r. — Dansk Automat Brancheforening przeciwko Komisji**(Sprawa T-601/11)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc państwa — Duńska ustawa wprowadzająca niższe opłaty pobierane od organizatorów internetowych gier losowych — Decyzja stwierdzająca zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Ważenie interesów)

(2012/C 109/30)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Dansk Automat Brancheforening (Fredericia, Dania) (przedstawiciele: K. Dyekjær, T. Høg i J. Flodgaard, adwokaterne)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Afonso i C. Barslev, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 20 września 2011 r. C(2011) 6499 wersja ostateczna, dotyczącej środka C 35/2010 (uprzednio nr 302/2010) w postaci opłat od internetowych gier losowych, jaki Królestwo Danii zamierzało zastosować na mocy duńskiej ustawy o opłatach od gier losowych.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 16 lutego 2012 r. — Morison Menon Chartered Accountants i in. przeciwko Radzie**(Sprawa T-656/11 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2012/C 109/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Morison Menon Chartered Accountants (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie), Morison Menon Chartered Accountants — Dubai Office (Dubaj) i Morison Menon Chartered Accountants — Sharjah Office (Szardża, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci H. Viaene, T. Ruys i D. Gillet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.M. Joséphidès i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania po pierwsze rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) oraz po drugie decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71) w zakresie w jakim na mocy tych aktów w wykazie osób i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone umieszczono podmiot o nazwie „Morison Menon Chartered Accountant”.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

—————

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Budziewska przeciwko OHMI — Puma AG Rudolf Dassler Sport (wyobrażenie pumy)

(Sprawa T-666/11)

(2012/C 109/32)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Danuta Budziewska (Łódź, Polska) (przedstawiciel: J. Masłowski, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Puma AG Rudolf Dassler Sport (Herzogenaurach, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 września 2011r. w sprawie R 1137/2010-3, oddalającej odwołanie strony skarżącej od decyzji unieważniającej prawo do wzoru przemysłowego; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wzór przemysłowy (wyobrażenie pumy) zarejestrowany pod numerem 697016-0001, na rzecz strony skarżącej opublikowany w biuletynie wzorów wspólnotowych z dnia 2 maja 2007r.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: projekt wzoru przemysłowego nie spełnia definicji wzoru, o którym mowa w art. 3 ust. a Rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L3 z 5.1.2002, str. 1), ponadto nie spełnia wymagań zawartych w art. 4-9 rzeczzonego Rozporządzenia oraz inne przyczyny nieważności, na podstawie art. 25 ust.1 lit. c,d,e,f,g rzeczzonego Rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wzoru przemysłowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 6 ust. 1 Rozporządzenia nr 6/2002 poprzez odmowę nadania indywidualnego charakteru wzorowi przemysłowemu zgłoszonemu przez stronę skarżącą.

—————

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2011 r. — VIP Car Solutions przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-668/11)

(2012/C 109/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VIP Car Solutions SARL (Hoenheim, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Welzer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz VIP Car Solutions SARL kwoty 1 408 000 EUR;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca domaga się naprawienia szkody oraz krzywdy, jakie miała ponieść w związku z decyzją Parlamentu z dnia 24 stycznia 2007 r. w przedmiocie odrzucenia jej oferty złożonej w ramach przetargu dotyczącego przewozu członków Parlamentu Europejskiego samochodami i mikrobusami z szoferem w trakcie trwania sesji w Strasburgu (nr PE/2006/06/UTD/1) (1). W wyroku z dnia 20 maja 2009 r. w sprawie T-89/07 VIP Car Solutions przeciwko Parlamentowi (2) Sąd stwierdził nieważność wspomnianej decyzji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące istotne uchybienia po stronie Parlamentu, które doprowadziły do powstania szkody i krzywdy:

- naruszenie obowiązku podania do wiadomości ceny proponowanej przez podmiot, któremu udzielono zamówienia;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia, jako że Parlament nie udostępnił żadnych informacji na temat charakterystyki i zalet wybranej oferty, oraz
- oczywisty błąd w ocenie, ze względu na fakt, że Parlament nie oparł decyzji o odrzuceniu oferty na uprzednio określonych w zaproszeniu do składania ofert kryteriach wyboru oferty i przyznania zamówienia.

(¹) Dz.U. 2006/S 177-187988.

(²) Zb.Orz. s. II-1403.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2012 r. — Provincie Groningen i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-15/12)

(2012/C 109/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Provincie Groningen (Groningen, Niderlandy); Provincie Friesland (Leeuwarden, Niderlandy); Provincie Drenthe (Assen, Niderlandy); Provincie Overijssel (Zwolle, Niderlandy); Provincie Gelderland (Arnhem, Niderlandy); Provincie Flevoland (Lelystad, Niderlandy); Provincie Utrecht (Utrecht, Niderlandy); Provincie Noord-Holland (Haarlem, Niderlandy); Provincie Zuid-Holland ('s-Gravenhage, Niderlandy); Provincie Zeeland (Middelburg, Niderlandy); Provincie Noord-Brabant ('s-Hertogenbosch, Niderlandy); Provincie Limburg (Maastricht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i N. van Nuland)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie N 308/2010 lub — posiłkowo — stwierdzenie nieważności w części, w której beneficjentami systemu pomocy są organizacje ochrony przyrody, lub — w dalszej kolejności — stwierdzenie nieważności w części, w której beneficjentami systemu pomocy są organizacje zagospodarowania przestrzennego;
- bciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE i naruszenia prawa Unii Europejskiej

— Ochrona przyrody w Niderlandach jest usługą świadczoną w interesie ogólnym w rozumieniu art. 2 Protokołu nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym. Unijne prawo konkurencji nie ma zatem zastosowania.

— Podmioty zarządzające środowiskiem, organizacje ochrony przyrody a w każdym razie organizacje zagospodarowania przestrzennego zostały niesłusznie zakwalifikowane jako przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

— System pomocy w związku z obowiązującymi w nim warunkami nie daje żadnej korzyści gospodarczej odbiorcy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

— Komisja błędnie zastosowała czwartą przesłankę wskazaną w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, s. I 7747.

— System pomocy nie prowadzi do zakłócenia handlu między państwami.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 ust. 2 TFUE

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2012 r. — Stichting Het Groninger Landschap i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/12)

(2012/C 109/35)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Het Groninger Landschap (Haren, Niderlandy), Vereniging It Fryske Gea (Olterterp, Niderlandy); Stichting Het Drentse Landschap (Assen, Niderlandy); Stichting Landschap Overijssel (Dalfsen, Niderlandy); Stichting Het Geldersch Landschap (Arnhem, Niderlandy); Stichting Flevoland (Lelystad, Niderlandy); Stichting Het Utrechts Landschap (De Bilt, Niderlandy); Stichting Landschap Noord-Holland (Heiloo, Niderlandy); Stichting Het Zuid-Hollands Landschap (Rotterdam, Niderlandy); Stichting Het Zeeuwse Landschap (Wilhelminadorp, Niderlandy); Stichting Het Noordbrabants Landschap (Haaren, Niderlandy); Stichting Het Limburgs Landschap (Lomm, Niderlandy); Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland ('s-Graveland, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i N. van Nuland)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie N 308/2010 lub — posiłkowo — stwierdzenie nieważności w części, w której beneficjentami systemu pomocy są skarżący;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty. Zarzuty są takie same jak podniesione w sprawie T-15/12 Provincie Groningen i in. przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2012 — Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik przeciwko OHMI — Impexmetal (KFŁT KRAŚNIK)

(Sprawa T-19/12)

(2012/C 109/36)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polska) (przedstawiciel: J. Sieklucki, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Impexmetal S.A. (Warszawa, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 października 2011 r. (sprawa nr R 2475/2010-1) o odmowie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego KFŁT KRAŚNIK dla towarów w klasie 7: maszyny i obrabiarki; łożyska toczne i ich elementy (kulki, wałeczki łożyskowe); łożyska baryłkowe i łożyska wielkogabarytowe;
- obciążenie strony pozwanej oraz IMPEXMETAL S.A. kosztami postępowania, w tym także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem ds. Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „KFŁT KRAŚNIK” dla towarów w klasie 7: maszyny i obrabiarki; łożyska toczne i ich elementy (kulki, wałeczki łożyskowe); łożyska baryłkowe i łożyska wielkogabarytowe

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe nr CTM-3415437 i CTM-3415379, dla towarów w klasie 7, oraz krajowe (polskie) znaki towarowe nr PL-45550, PL-45826 i PL-112347, dla towarów w klasie 7

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie artykułu 8 ust.1b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ w zakresie obejmującym ustalenie podobieństwa znaków towarowych i możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców oraz 8(3) rzeczonego rozporządzenia

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 78 z 24.3.2009, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2012 r. — Région Poitou-Charentes przeciwko Komisji

(Sprawa T-31/12)

(2012/C 109/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Région Poitou-Charentes (Poitiers, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Capiiaux)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie odmowy zakończenia programu inicjatywy wspólnotowej INTERREG III B „Obszar Atlantycki” 2000/2006 (nr CCI nr 2001 RG16 0 PC 006) wydanej przez Komisję Europejską.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji, w zakresie w jakim osoba, która podpisała akt, nie uzasadniła, że jest upoważniona do podpisania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych, gdyż Komisja nie przestrzegła wiążących terminów ustanowionych art. 37 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999 ⁽¹⁾ w celu wskazania w uzasadniony sposób powodów, dla których uznała końcowe sprawozdanie skarżącej za niezadowalające.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa:

- ze względu na to, że Komisja zarzuciła skarżącej nieprzestrzeganie reguł dotyczących zatwierdzania końcowego sprawozdania, podczas gdy w regulaminie komitetu zarządzającego ustanowiono system dorozumianego zatwierdzenia tego sprawozdania po upływie terminu dziesięciu dni i
- ze względu na to, że Komisja wskazała, iż sprawozdanie skarżącej winno być sporządzone w języku angielskim, podczas gdy żadne uregulowanie nie wymaga, aby, dla ważności sprawozdania, było ono sporządzone w języku innym niż język organu zarządzającego (w niniejszym przypadku język francuski).

4) Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

5) Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy, ponieważ Komisja w celu odmowy zakończenia danego programu inicjatywy uwzględniła przyczynę z natury niezwiązaną z europejskimi interesami.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2012 r. — Vardar przeciwko OHIM — Joker (pingulina)

(Sprawa T-32/12)

(2012/C 109/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Muslahadin Vardar (Löhne, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Höfener i M. Boden)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Joker, Inc. (Allen, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie R 475/2011-4 i jej zmianę w taki sposób, aby przeciw został oddalony, a dokonane przez stronę skarżącą zgłoszenie uwzględnione; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „pingulina” w kolorach pomarańczowym, fioletowym, niebieskim, zielonym, żółtym i czarnym dla towarów z klas 20, 24 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8402992

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie przeciww: Joker, Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: sprzeciw został oparty m.in. na graficznym międzynarodowym znaku towarowym nr 537386A „PINGU” w kolorach czarnym i białym dla towarów m.in. z klas 20, 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości i oddalenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie przyjęła, iż istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego.

Odwołanie wniesione w dniu 25 stycznia 2012 r. przez Roberto Di Tullio od wyroku wydanego w dniu 29 listopada 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-119/10 Di Tullio przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/12 P)

(2012/C 109/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Roberto Di Tullio (Rovigo, Włochy) (przedstawiciele: S. Woog i T. Bontinck, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności wniesionego przez niego odwołania i w konsekwencji:
- uchylene zaskarżonego wyroku wydanego w dniu 29 listopada 2011 r. przez trzecią izbę Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-119/10, na mocy którego sąd ten oddalił jako bezzasadna wniesioną przez wnoszącego odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności, na mocy której Komisja odmówiła mu przyznania urlopu na czas pełnienia służby wojskowej;

- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszącego odwołanie przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa i błędnego oraz niedostatecznego uzasadnienia na etapie przeprowadzonego przez Sąd do spraw Służby Publicznej badania zarzutów podniesionych w pierwszej instancji i dotyczących naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa i błędnego rozumienia zasad uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i równości oraz racjonalności w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej nie ograniczył w niniejszej sprawie skutków w czasie swojego wyroku, w którym dokonał wykładni.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2012 r. — European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europol)

(Sprawa T-40/12)

(2012/C 109/40)

Język postępowania: grecki

Strony postępowania

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Policji (Europol) z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie wykluczenia oferty konsorcjum, z którym skarżące uczestniczyły w otwartym postępowaniu przetargowym nr D/C3/1104; i
- obciążenie EUROPOL wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE z następującego powodu obejmującego trzy argumenty:

Po pierwsze, Europol wykluczył bezpodstawnie ofertę skarżących, twierdząc, że zmieniły one swoją ofertę techniczną i ekonomiczną, w związku z czym Europol nie oparł na żadnej podstawie prawnej swojej decyzji w sprawie wykluczenia skarżących.

Po drugie, Europol zarzucił bezzasadnie skarżącym, że ich oferta była niedokładna i wykluczył ją, chociaż to sam Europol sprowokował, akceptował lub tolerował istnienie niedookreśloności i braku jasności co do znaczenia pojęć „out of the box” i „customisation” z naruszeniem zasady przejrzystości.

Po trzecie, wykluczając ofertę skarżących z postępowania przetargowego, Europol naruszył zasadę proporcjonalności przy stosowaniu postanowień umownych.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2012 r. — LS Fashion przeciwko OHIM — Sucesores de Miguel Herreros (L'Wren Scott)

(Sprawa T-41/12)

(2012/C 109/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: LS Fashion, LLC (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Black i S. Davis, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sucesores de Miguel Herreros, SA (La Orotava, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie R 1584/2009-4;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw;
- dopuszczenie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 5190368 w całości;
- obciążenie OHIM oraz Sucesores de Miguel Herreros, SA ich własnymi kosztami postępowań przed OHIM oraz Sądem oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „L'Wren Scott” dla towarów z klas 3, 9, 14 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5190368

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sucesores de Miguel Herreros, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zgłoszenie słownego hiszpańskiego znaku towarowego nr 1164120 „LOREN SCOTT” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich zakwestionowanych towarów oraz dopuszczenie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego dla pozostałych niezakwestionowanych towarów objętych zgłoszeniem

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 oraz zasady 22 ust. 2 oraz 3 rozporządzenia Komisji nr 2868/95, ponieważ Izba Odwoławcza nie oceniła prawidłowo dowodów przedstawionych przez wnoszącego sprzeciw co do rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego w świetle wymagań nałożonych przez odpowiednie przepisy oraz orzecznictwo, w tym wymagań dotyczących wzięcia pod uwagę miejsca, czasu, zakresu oraz charakteru używania znaku towarowego. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie dokonała: i) prawidłowej oceny wizualnego, fonetycznego i koncepcyjnego podobieństwa między odpowiednimi znakami towarowymi; i ii) prawidłowego uwzględnienia właściwego stopnia podobieństwa między odpowiednimi znakami towarowymi oraz prawidłowej oceny stopnia charakteru odróżniającego, w tym prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2012 r. — Intesa Sanpaolo przeciwko OHIM — equinet Bank (EQUITER)

(Sprawa T-47/12)

(2012/C 109/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: P. Pozzi, adwokaci G. Ghisletti i F. Braga)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: equinet Bank AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 października 2011 r. w sprawie R 2101/2010-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „EQUITER” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38, 41 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 66707749

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: equinet Bank AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 1600816 „EQUINET” dla usług z klas 35, 36, i 38; zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy nr 39962727 „EQUINET” dla towarów i usług z klas 9, 35, 36 i 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 w związku z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny przedłożonego na dowód używania znaku towarowego materiału, ponieważ: i) brak jest wystarczających wskazówek dotyczących aktywności, czasu, miejsca i zakresu używania znaku towarowego; ii) brak jest dostatecznych wskazówek dotyczących charakteru używania znaku towarowego; i iii) dowody przedstawione przez wnoszącego sprzeciw nie są wystarczające, aby udowodnić, że wcześniejszy znak towarowy był rzeczywiście używany na odpowiednim obszarze w okresie pięciu lat poprzedzających publikację zgłoszenia spornego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2012 r. — Euroscript — Polska przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-48/12)

(2012/C 109/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Euroscript — Polska Sp. z o.o. (Kraków, Polska) (przedstawiciel: adwokat J.-F. Steichen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- tytułem żądania głównego, o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 grudnia 2011 r.;
- ewentualnie, o stwierdzenie nieważności przetargu nr PL/2011/EP;
- o obciążenie Parlamentu kosztami postępowania;
- o zastrzeżenie dla skarżącej wszystkich innych praw, żądań i środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia władzy ze względu na to, że Parlament Europejski nie przekazał, lub w odpowiednim przypadku, przekazał zbyt późno, informacje, o które wnioskowała skarżąca w następstwie ponownego przyznania zamówienia w ramach przetargu dotyczącego usług tłumaczeń pisemnych na język polski⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia norm i zasad Unii Europejskiej, w tym rozporządzenia finansowego⁽²⁾ i rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego⁽³⁾, ze względu na to, że wybrany oferent wniósł o ponowną ocenę swojej oferty po terminie i Parlament nie mógł tym samym zmienić swojej decyzji o udzieleniu zamówienia skarżącej, chyba że poprzez zawieszenie lub unieważnienie przetargu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011/S 56-090361.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — Lafarge przeciwko Komisji

(Sprawa T-49/12)

(2012/C 109/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lafarge (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Winckler, F. Brunet i C. Medina)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2011) 8890 z dnia 25 listopada 2011 r. dotyczącej stosowania art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (Sprawa 39520 — Cement i produkty pokrewne)
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na to, że Komisja nadużyła uprawnień przyznanych jej w art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ żądając od skarżącej potwierdzenia, że jej odpowiedź jest kompletna, prawdziwa i prawidłowa oraz dostarczenia brakujących informacji lub korekt do dostarczonych już informacji, koniecznych do tego, aby odpowiedź była kompletna, prawdziwa i prawidłowa.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności ze względu na to, że Komisja przekroczyła granice tego, co jest właściwe i konieczne do osiągnięcia realizowanego celu wydając decyzję, w której zażądała od skarżącej potwierdzenia, że jej odpowiedź jest kompletna, prawdziwa i prawidłowa oraz dostarczenia brakujących informacji lub korekt do dostarczonych już informacji, koniecznych do tego, aby odpowiedź była kompletna, prawdziwa i prawidłowa, podczas gdy, biorąc pod uwagę zakres zażądanych informacji, takie potwierdzenie byłoby niemożliwe, a Komisja mogła była przyjąć środki, które byłyby bardziej właściwe do upewnienia się, że udzielona przez skarżącą odpowiedź może stanowić wiarygodną podstawę dla celów oceny zgodności zachowań przedsiębiorstw z art. 101 i 102 TFUE.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu ze względu na to, że zaskarżona decyzja sprowadza się do zażądania przez Komisję od skarżącej, aby ta zrezygnowała ze wszystkich związanych z jej odpowiedzią środków, podczas gdy powinna ona była, biorąc pod uwagę złożony charakter zażądanych informacji, zgodzić się na pewne kompromisy.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji ze względu na to, że Komisja wydała zaskarżoną decyzję nie biorąc pod uwagę szczególnych okoliczności danego przypadku, które zostały podniesione przez skarżącą w jej odpowiedzi, oraz bez jej wcześniejszego wysłuchania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — AMC-Representações Têxteis przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO KIDS COMPANY)

(Sprawa T-50/12)

(2012/C 109/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: AMC-Representações Têxteis L^{da} (Taveiro, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat V. Caires Soares)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie R 2314/2010-1;
- obciążenie OHIM i ewentualnie interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „METRO KIDS COMPANY” dla towarów i usług z klas 24, 25 i 39 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8200909

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny międzynarodowy znak towarowy nr 852751 „METRO” dla

towarów i usług z klas 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na mylne ustalenie przez Izłą Odwoławczą, że zestawione znaki towarowe są podobne i nie można wykluczyć prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd lub skojarzenia.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2012 r. — Scooters India przeciwko OHIM — Brandconcern (LAMBRETTA)

(Sprawa T-51/12)

(2012/C 109/46)

Język skargi: angielski.

Strony

Strona skarżąca: Scooters India Ltd (Sarojininagar, Indie) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Brandconcern BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie R 2312/2010-1, w zakresie w jakim oddaliła ona odwołanie wniesione przez stronę skarżącą na decyzję stwierdzającą wygaśnięcie prawa do tego znaku dla towarów z klasy 12;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez OHIM z zaleceniem orzeczenia, że znak towarowy był rzeczywiście używany dla towarów z klasy 12, a mianowicie „skuterów, części pojazdów i urządzeń służących do poruszania się na lądzie”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „LAMBRETTA”, dla towarów z klas 3, 12, 14, 18 i 25 — rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 1495100

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Brandconcern BV

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe stwierdzenie wygaśnięcia prawa z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 1495100

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień, oddalenie odwołania w odniesieniu do pozostałych towarów oraz oddalenie odwołania posiłkowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 50 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła wygaśnięcie prawa do wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich towarów z klasy 12, pomimo iż uznała ona, że istniały dowody na rzeczywiste używanie wyodrębnionej podkategorii towarów z klasy 12. Ponadto naruszyła ona prawo nie stosując rozwiązania przyjętego przez Trybunał w wyroku z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie C-40/01 Ansul BV przeciwko Ajax Brandbeveiliging, zgodnie z którym używanie znaku towarowego w stosunku do części nie powoduje wygaśnięcia prawa ochronnego w odniesieniu do towarów, których integralny element stanowią te części.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2012 r. — K2 Sports Europe przeciwko OHIM — Karhu Sport Iberica (SPORT)

(Sprawa T-54/12)

(2012/C 109/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: K2 Sports Europe GmbH (Penzberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Karhu Sport Iberica, SL (Kordoba, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie R 986/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Karhu Sport Iberica, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach białym i czarnym „SPORT” dla towarów z klas 18, 25 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7490113

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy nr 302008015437 „K2 SPORTS” dla towarów z klas 18, 25 i 28; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 982235 „K2 SPORTS” dla towarów z klas 18, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) nie wzięła pod uwagę okoliczności, iż w rezultacie identyczności odnośnych towarów różnice między znakami towarowymi są osłabione; ii) dokonała niepoprawnej oceny zgłoszonego znaku towarowego, uznając, iż nie ma możliwości, by element graficzny był postrzegany przez odbiorców jako przedstawienie litery K; iii) niepoprawnie założyła, iż skoro słowo „SPORT” jest zrozumiałe na wszystkich odnośnych terytoriach, należy je pominąć przy analizie porównawczej; iv) popełniła błąd, dokonując porównania oznaczeń; i v) istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych, nawet gdyby słowo „SPORT” miało nieznaczny charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — IRISL Maritime Training Institute i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-56/12)

(2012/C 109/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kara Shipping and Chartering GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy), Kheibar Co. (Teheran, Iran), Kish Shipping Line Manning Co. (Wyspa Kish, Iran), Fairway Shipping Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i IRISL Multimodal Transport Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: F. Randolph i M. Lester, Barristers oraz M. Taher, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 11), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, twierdząc, że umieszczając ich nazwy w wykazach załączonych do zaskarżonej decyzji i do zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie podała adekwatnego oraz wystarczającego uzasadnienia;
- nie spełniła kryteriów objęcia wykazem lub popełniła rażąco błąd w ocenie, uznając, iż kryteria te były spełnione w przypadku skarżących lub objęła skarżących wykazem bez odpowiedniej podstawy prawnej;
- nie zapewniła skarżącym prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej; i
- naruszyła, w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, podstawowe prawa skarżących, w tym prawo własności, prawo prowadzenia działalności gospodarczej oraz dobre imię.

2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżące;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty. Twierdzi, że umieszczając jej nazwę w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do strony skarżącej, lub włączyła stronę skarżącą bez odpowiedniej podstawy prawnej w tym zakresie;
- nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe, w tym jej prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie

(Sprawa T-57/12)

(2012/C 109/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph i M. Lester, barristers, oraz M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Nabipour i inni przeciwko Radzie

(Sprawa T-58/12)

(2012/C 109/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ghasem Nabipour (Teheran, Iran), Mansour Eslami (Madliena, Malta), Mohamad Talai (Hamburg, Niemcy), Mohammad Moghaddami Fard (Teheran), Alireza Ghezelayagh (Singapur, Singapur), Gholam Hossein Golparvar (Teheran), Hassan Jalil Zadeh (Teheran), Mohammad Hadi Pajand (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Ahmad Sarkandi (Zjednoczone Emiraty Arabskie), Seyed Alaeddin Sadat Rasool (Teheran) i Ahmad Tafazoly (Szanghaj, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciele: S. Kentridge, QC (Queen's Counsel), M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- stwierdzenie, że zakaz podróży nie ma zastosowania do żadnego ze skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty. Twierdzą, że umieszczając ich nazwiska w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do zachowania się skarżących;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym ich prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji oraz życia prywatnego i rodzinnego; oraz
- nie zagwarantowała skarżącym prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — ClientEarth przeciwko Radzie**(Sprawa T-62/12)**

(2012/C 109/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i P. van den Berg)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady w sprawie odmowy przyznania skarżącej (pełnego) dostępu do dokumentu nr 6865/09 zawierającego opinię służby prawnej Rady dotyczącą zgodności z prawem projektowanych zmian do

propozycji Komisji Europejskiej w sprawie przekształcenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem; i

- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie spornego dokumentu naruszyłoby ochronę porady prawnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez Radę.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wzięła pod uwagę nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem spornego dokumentu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności, ponieważ Rada nie rozważyła odpowiednio, czy można było zapewnić szerszy dostęp do rozpatrywanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Sedghi i Azizi przeciwko Radzie**(Sprawa T-66/12)**

(2012/C 109/52)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ali Sedghi (Teheran, Iran) i Ahmad Azizi (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Gadhia i S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących; oraz stwierdzenie natychmiastowej skuteczności orzeczenia w tej kwestii bez zawieszenia wykonania;
- stwierdzenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady decyzji 2010/413/WPZiB i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 nie mają zastosowania w odniesieniu do drugiego skarżącego;
- obciążanie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- nie jest spełnione żadne z kryteriów prawnych dotyczących umieszczenia skarżących w wykazie i brak jest jakiegokolwiek prawnej lub faktycznej podstawy umieszczenia ich w wykazie; Rada dopuściła się oczywistego błędów w ocenie tego, czy umieszczenie skarżących w wykazie jest uzasadnione;

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie nakładają nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenia na prawa podstawowe skarżących.

Drugi skarżący podnosi dwa dodatkowe zarzuty dotyczącego tego, że:

- zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczanie jego swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej; i
- Rada nie miała kompetencji w zakresie objęcia drugiego zaskarżonego wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa, ponieważ chodzi o sytuację czysto wewnętrzną w ramach Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Sina Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-67/12)

(2012/C 109/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sina Bank (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 8 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia (UE) 961/2010, zmienionego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1245/2011⁽¹⁾, w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności pkt 8 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, zmienionej zgodnie z załącznikiem do decyzji Rady 2011/783/WPZiB⁽²⁾, w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 961/2010 wykonywanego przez rozporządzenie 1245/2011 w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 19 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności pisma — decyzji z dnia 5 grudnia 2011 r.; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- strona skarżąca nie jest powiązana z interesami „Daftar” i nie przyczynia się do finansowania strategicznych interesów tak zwanego „reżimu” ani jego rzekomego programu nuklearnego. Tym samym materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB — zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB — na podstawie której Rada utrzymała nazwę strony skarżące w tych wykazach, nie są spełnione w odniesieniu do strony skarżące, zatem Rada dopuściła się oczywistego błędów w ocenie przy określaniu, czy kryteria te zostały spełnione, czy nie. Ponadto Rada nie zastosowała właściwie odpowiednich kryteriów;

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- wskazanie dotyczące strony skarżące w wykazie narusza podstawą zasadę równego traktowania;

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że

— poprzez utrzymanie nazwy strony skarżącej w wykazie Rada naruszyła wymogi proceduralne w zakresie przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB, zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB i wykonywanej przez rozporządzenie nr 1245/2011, na mocy której strona skarżąca pozostaje wymieniona w wykazach; a także wymogi dotyczące poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej;

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że

— wskazanie dotyczące strony skarżącej narusza jej prawo własności i zasadę proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11).

(²) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71).

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Hemmati przeciwko Radzie

(Sprawa T-68/12)

(2012/C 109/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abdolnaser Hemmati (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności pkt 7 tabeli A załącznika VIII do rozporządzenia (UE) 961/2010, zmienionego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1245/2011 (¹), w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności pkt 7 tabeli A załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, zmienionej zgodnie z załącznikiem do decyzji Rady 2011/783/WPZiB (²), w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 961/2010 wykonywanego przez rozporządzenie 1245/2011 w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności art. 19 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności pisma — decyzji z dnia 5 grudnia 2011 r.; oraz

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

— Rada naruszyła wymogi proceduralne w zakresie przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia dotyczącego umieszczenia strony skarżącej w wykazie ujętym w zaskarżonym rozporządzeniu nr 1245/2011 i zaskarżonej decyzji 2011/783/WPZiB;

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

— nawet jeśli Sąd miałby uznać, iż uzasadnienie przedstawione przez Radę jest wystarczające, Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, gdyż strona skarżąca nie jest powiązana z interesami „Daftar” i nie przyczynia się do finansowania strategicznych interesów tak zwanego „reżimu” ani jego rzekomego programu nuklearnego. Tym samym materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB nie są spełnione w odniesieniu do strony skarżącej, zatem Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy określaniu, czy kryteria te zostały spełnione, czy nie. Ponadto Rada nie zastosowała właściwie odpowiednich kryteriów.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że

— wskazanie dotyczące strony skarżącej narusza jej prawo własności i zasadę proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11).

(²) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Zavvar przeciwko Radzie

(Sprawa T-69/12)

(2012/C 109/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Seyed Hadi Zavvar (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. 22 tabeli A załącznika do decyzji 2011/783/WPZiB ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącego;
- stwierdzenie nieważności ust. 22 tabeli A załącznika do rozporządzenia nr 1245/2011 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącego;
- stwierdzenie, że art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB, zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB, nie ma zastosowania do skarżącego;
- stwierdzenie, że art. 16 ust. 2 rozporządzenia 961/2010, wykonywanego przez rozporządzenie nr 1245/2011, nie ma zastosowania do skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że
 - kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu nr 961/2010 nie są spełnione w przypadku skarżącego;
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że
 - nałożenie środków ograniczających na skarżącego rażąco narusza przysługujące mu prawa podstawowe oraz prawa człowieka i jest niezgodne z zasadą proporcjonalności;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że
 - środki ograniczające zostały nałożone na skarżącego przez Radę z naruszeniem proceduralnych obowiązków Rady i prawa skarżącego do obrony;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że
 - w zakresie, w jakim odpowiednie wnioski wymienionych banków o stwierdzenie nieważności dotyczących ich wskazań zostaną uwzględnione, musi nastąpić stwierdzenie nieważności wskazania dotyczącego skarżącego.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 71).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Divandari przeciwko Radzie

(Sprawa T-70/12)

(2012/C 109/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ali Divandari (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, M. Brindle, QC (Queen's Counsel), i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/783/WPZiB ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 1245/2011 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; i
- orzeczenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB ⁽³⁾ i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 ⁽⁴⁾ nie mają zastosowania do skarżącego;
- zarządzenie niestosowania art. 60 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej do wskazania dotyczącego skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarżący nie jest prezesem Bank Mellat, jak błędnie twierdzi Rada.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji Rady 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu Rady (UE) nr 961/2010 nie zostały spełnione w odniesieniu do skarżącego lub że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustalaniu, że kryteria te zostały spełnione, dokonując przeglądu wskazania dotyczącego skarżącego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że materialne kryteria wskazania w odniesieniu do Bank Mellat nie zostały spełnione lub że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustalaniu, że kryteria te zostały spełnione, dokonując przeglądu wskazania dotyczącego skarżącego.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że utrzymanie w mocy wskazania dotyczącego skarżącego narusza przysługujące mu prawa podstawowe oraz prawa człowieka i zasadę proporcjonalności.

- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że utrzymując w mocy wskazanie dotyczące skarżącego, Rada naruszyła wymagania proceduralne dotyczące: i) przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia; i ii) poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że w zakresie, w jakim skarga skarżącego w sprawie T-497/10 Divandari Bank przeciwko Radzie zostanie uwzględniona lub w jakim skarga Bank Mellat w sprawie T-496/10 Bank Mellat przeciwko Radzie zostanie uwzględniona, niniejsza skarga również musi zostać uwzględniona.

- (¹) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).
- (³) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Meskarian przeciwko Radzie

(Sprawa T-71/12)

(2012/C 109/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohammed Reza Meskarian (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ust. 13 tabeli A załącznika do decyzji 2011/783/WPZiB (¹) i do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 (²) w zakresie, w jakim dotyczy on strony skarżącej;
- orzeczenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB (³) i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 (⁴) nie mają zastosowania do strony skarżącej;
- orzeczenie, że stwierdzenie nieważności zakwestionowanych aktów ma natychmiastowy skutek bez względu na art. 60 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; i

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada Unii Europejskiej nie ma kompetencji, aby nakazać zamrożenie funduszy oraz nałożyć zakaz podróży w ramach Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB) w sytuacji, która ma charakter wewnętrzny w ramach Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że kryteria wskazania przewidziane w decyzji Rady 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu Rady (UE) nr 961/2010 nie są spełnione w przypadku strony skarżącej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że nałożenie środków ograniczających na stronę skarżącą rażąco narusza przysługującą jej prawa podstawowe oraz prawa człowieka i jest niezgodne z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że środki ograniczające zostały nałożone na stronę skarżącą przez Radę z naruszeniem jej proceduralnych obowiązków oraz prawa strony skarżącej do obrony.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że w zakresie, w jakim złożone odpowiednio przez Persia International Bank lub przez Bank Mellat skargi o stwierdzenie nieważności dotyczących ich wskazań zostaną uwzględnione, musi nastąpić stwierdzenie nieważności wskazania dotyczącego strony skarżącej.

- (¹) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).
- (³) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Bank Mellat przeciwko Radzie

(Sprawa T-72/12)

(2012/C 109/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Mellat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i F. Zaiwalla, solicitors, M. Brindle, QC (Queen's Counsel) i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/783/WPZiB⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011⁽²⁾ w zakresie, w jakim odnoszą się one do strony skarżącej; i
- orzeczenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB⁽³⁾ i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010⁽⁴⁾ nie ma zastosowania do strony skarżącej;
- zarządzenie niestosowania art. 60 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej do stwierdzenia nieważności wskazania dotyczącego strony skarżącej; i
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji Rady 2010/413/WPZiB i rozporządzeniu Rady (UE) nr 961/2010 nie zostały spełnione w odniesieniu do strony skarżącej lub że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustalaniu, czy kryteria te zostały spełnione, dokonując przeglądu wskazania dotyczącego strony skarżącej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że utrzymanie w mocy wskazania dotyczącego strony skarżącej narusza jej prawo własności i zasadę proporcjonalności.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że utrzymując w mocy wskazanie dotyczące strony skarżącej, Rada naruszyła wymagania proceduralne dotyczące: i) przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia; i ii) poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że w zakresie, w jakim skarga strony skarżącej w sprawie T-496/10 Bank Mellat przeciwko Radzie zostanie uwzględniona, niniejsza skarga również musi zostać uwzględniona.

(1) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71).

(2) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).

(3) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

(4) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Einhell Germany i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-73/12)

(2012/C 109/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Einhell Germany AG (Landau an der Isar, Niemcy), Hans Einhell Nederlands BV (Breda, Niderlandy), Einhell France SAS (Villepinte, Francja) i Hans Einhell Österreich GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji K(2011) 8831, art. 1 decyzji Komisji C(2011) 8825, art. 1 decyzji Komisji C(2011) 8828 i art. 1 decyzji Komisji K(2011) 8810, wydanych w dniu 6 grudnia 2011 r., w zakresie, w jakim przyznają one jedynie częściowy zwrot ceł antydumpingowych zapłaconych przez skarżące spółki z tytułu przywozu sprzężarek wyprodukowanych w Chinach, nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 261/2008 z dnia 17 marca 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 81, s. 1);
- utrzymanie w mocy zaskarżonych decyzji do czasu, aż Komisja Europejska wyda przepisy niezbędne do dostosowania się do wyroku Sądu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie przy stosowaniu odpowiedniej i rozsądnej marży importowej niepowiązanego importera z Unii dla celów ustalenia zmienionej marży importowej, mającej zastosowanie do spornych przywozów, a tym samym nie ustaliła wiarygodnej ceny eksportowej dla niepowiązanego dostawcy przy obliczaniu prawidłowych kwot zwrotu uiszczonych ceł antydumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez odliczenie ceł antydumpingowych jako kosztu przy obliczaniu ceny eksportowej niepowiązanego dostawcy, a tym samym nie ustaliła wiarygodnego marginesu dumpingu dla celów oceny zmienionego marginesu dumpingu i prawidłowych kwot zwrotu uiszczonych ceł antydumpingowych, naruszając w ten sposób art. 2 ust. 9 i 11 oraz art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Wahl GmbH przeciwko OHIM — Tenacta Group (bellissima)

(Sprawa T-77/12)

(2012/C 109/60)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wahl GmbH (Unterkirnach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Kieser)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Tenacta Group SpA (Azzano S. Paolo, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 listopada 2011 r. w taki sposób, że sprzeciw nr B1560781 z dnia 2 listopada 2009 r., w którym powołano się na wspólnotowy znak towarowy nr 004534889 zostanie oddalony;

— ewentualnie, zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 listopada 2011 r. w taki sposób, że sprzeciw nr B1560781 z dnia 2 listopada 2009 r., w którym powołano się na wspólnotowy znak towarowy nr 004534889 zostanie oddalony w odniesieniu do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 7;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „bellissima” dla towarów należących do klas 7 i 8 (zgłoszenie nr 8406704)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: TENACTA GROUP SpA.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „bellissima IMETEC” dla towarów należących do klas 9 i 11 (wspólnotowy znak towarowy nr 4534889)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — GRE przeciwko OHIM — Villiger Söhne (LIBERTE brunes)

(Sprawa T-78/12)

(2012/C 109/61)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Memmler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie R 2109/2010-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „LIBERTE brunes” dla towarów należących do klas 25, 30 i 34 (zgłoszenie nr 6462171)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Villiger Söhne GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „LA LIBERTAD” (wspólnotowy znak towarowy nr 1456664) i graficzny znak towarowy „LA LIBERTAD” (wspólnotowy znak towarowy nr 2433126) dla towarów należących do klas 14 i 34

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Cisco Systems i Messagenet przeciwko Komisji

(Sprawa T-79/12)

(2012/C 109/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cisco Systems, Inc. (San José, Stany Zjednoczone), Messagenet SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: L. Ortiz Blanco, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i K. Jörgens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2011) 7279 Komisji wersja ostateczna z dnia 7 października 2011 r. (Dz.U. C 341, s. 2) dotyczącej niewyrażania sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji między Microsoft Corporation a Skype Sarl i uznania jej za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.6281) ze względu na naruszenie art. 2 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw lub, ewentualnie art. 296 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez skarżących w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, iż koncentracja nie wzbudza żadnych wątpliwości dotyczących jej antykonkurencyjnych efektów horyzontalnych na rynkach przeznaczonych dla konsumentów systemów zintegrowanego zarządzania komunikacją UC (consumer unified communica-

tions). W związku z tym strona skarżąca podkreśla, że koncentracja prowadzi do powstania udziału w rynku większego niż 80 % najwięzszego możliwego rynku spośród tych rozpatrywanych w decyzji (usługi wideokonferencji na komputerach osobistych z systemem Windows). Połączenie silnego efektu sieciowego osiąganego dzięki największej zainstalowanej bazie użytkowników i pełnej kontroli sprawowanej przez spółkę przejmującą nad systemem operacyjnym Windows oraz innymi związanymi z nim aplikacjami wzmocni pozycję dominującą i pozbawi powstającą spółkę jakiegokolwiek inicjatywy, aby oferować interoperacyjność z konkurencyjnymi produktami.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, iż koncentracja bez wątplenia nie doprowadzi do powstania sprzecznych z zasadami konkurencji skumulowanych skutków na rynkach przeznaczonych dla przedsiębiorstw systemów zintegrowanego zarządzania komunikacją UC (enterprise unified communications). W związku z tym strona skarżąca podkreśla, że ze względu na rosnącą popularność usług typu consumer unified communications korporacyjni klienci chcą się łączyć z klientami za pomocą narzędzi tego typu. Rozszerzając swoją istniejącą bazę klientów korzystających z consumer unified communication, powstająca spółka będzie mogła w większym niż do tej pory stopniu odmawiać interoperacyjności z konkurencyjnymi produktami komunikacyjnymi oraz będzie miała ku temu większą motywację. Efekt zamknięcia rynku będzie wzmocniony posiadana już przez tą spółkę wiodącą/dominującą pozycją na rynkach sąsiadujących, takich jak rynki systemów operacyjnych oraz oprogramowania dla firm takiego jak np. Office i Outlook. W szczególności, zaskarżona decyzja jest niezgodna z praktyką decyzyjną Komisji Europejskiej i Trybunału Sprawiedliwości UE w zakresie znaczenia efektów sieciowych na rynkach IT i potrzeby zapewnienia interoperacyjności w celu zapewnienia konsumentom rzeczywistego wyboru, gdy w grę wchodzi takie efekty sieciowe.

- 3) Zarzut trzeci, pomocniczy, dotyczy tego, że Komisja Europejska nie wywiązała się z obowiązku dostatecznego uzasadnienia zatwierdzenia koncentracji na pierwszym jej etapie, nie biorąc pod uwagę konieczności zaciągnięcia zobowiązań przez jej strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Makhlof przeciwko Radzie

(Sprawa T-82/12)

(2012/C 109/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Makhlof (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci C. Rygaert i G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które są co do istoty identyczne z podniesionymi w sprawie T-383/11 Makhlouf przeciwko Radzie ⁽¹⁾ lub podobne do nich.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 C 282, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 r. — Duff Beer przeciwko OHIM — Twentieth Century Fox Film (Duff)

(Sprawa T-87/12)

(2012/C 109/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Duff Beer UG (Eschwege, Niemcy) (przedstawiciel: N. Schindler, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Twentieth Century Fox Film Corporation (Los Angeles, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 12 grudnia 2011 r. (sprawa R 0456/2011-4) oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 14 stycznia 2011 r. (nr B 1 603 771);
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą;
- ewentualnie: zawieszenie postępowania do czasu wydania prawomocnych orzeczeń w przedmiotach: zawisłego przed OHIM wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia wspólnotowego znaku towarowego nr (sygn. akt 000005227 C) i dokonania przez The Court of Commerce of Brussels unieważnienia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 001341130 (sygn. akt 2009/6122 i 2009/6129).

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Duff” w kolorach czarnym, białym i czerwonym dla towarów i usług z klas 32, 35 i 41 (zgłoszenie nr 8 351 091)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Twentieth Century Fox Film Corporation

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „Duff BEER” (wspólnotowy znak towarowy nr 1 341 130) dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do towarów i usług z klas 32 i 35

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd i naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. c) w związku z zasadą 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 ze względu na błąd w skorzystaniu z uprawnień dyskrecyjnych w odniesieniu do wniosku skarżącej o zawieszenie postępowania odwoławczego

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Charron Inox i Almet przeciwko Radzie

(Sprawa T-88/12)

(2012/C 109/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Charron Inox (Marsylia, Francja) i Almet (Satalas-et-Bonce, Francja) (przedstawiciel: P.-O. Koubi-Flotte, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem zasadniczym, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. jako opartego na niedostatecznych ustaleniach gospodarczych;
- tytułem pomocniczym, stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r., zgodnie z którym nastąpiło ostateczne pobranie tymczasowych ceł antydumpingowych, które zostały już zapłacone, w zakresie, w jakim pobranie to narusza zasadę ochrony uzasadnionego zaufania;
- dalszym tytułem pomocniczym, uznanie odpowiedzialności pozaumownej Unii powstałej wskutek uznania ważności natychmiastowego pobrania ostatecznych ceł antydumpingowych w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę materię, należało podać informację o takim pobraniu zainteresowanym podmiotom gospodarczym w rozsądnym terminie, pozwalającym im na podjęcie decyzji gospodarczych z odpowiednim wyprzedzeniem i z poszanowaniem zasady pewności prawa;

— w każdym wypadku, nakazanie zwrot lub naprawienie szkody poniesionej przez skarżące spółki w następującej wysokości:

— szkoda poniesiona przez spółkę Charron Inox, powstała wskutek zapłaty spornych ceł antydumpingowych: 89 402,15 EUR;

— szkoda poniesiona przez spółkę Almet — Le Metal Centre powstała wskutek zapłaty spornych ceł antydumpingowych: 375 493 EUR;

— szkoda poniesiona łącznie przez spółki Charron Inox i Almet — Le Metal Centre powstała wskutek zapłaty spornych ceł antydumpingowych: 58 594 EUR, przy czym spółki Charron Inox i Almet — Le Metal Centre postanowiły samodzielnie o podziale tej kwoty pomiędzy siebie;

— szkoda poniesiona przez spółkę Charron Inox powstała wskutek konieczności zaopatrywania się u dostawców indyjskich na mniej korzystnych warunkach: 57 883,18 EUR;

— szkoda poniesiona przez spółkę Almet — Le Metal Centre powstała wskutek konieczności zaopatrywania się u dostawców indyjskich na mniej korzystnych warunkach: 66 578,14 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżące spółki na poparcie swych skarg na rozporządzenie nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ są, co do zasady, takie same lub podobne, jak podniesione w sprawie T-445/11 Charron Inox i Almet przeciwko Komisji⁽²⁾, dotyczącej rozporządzenia nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na te przywozy⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336, s. 6).

⁽²⁾ Dz.U. 2011, C 290, s. 18.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 627/2011 dnia 27 czerwca 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 169, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-96/12)

(2012/C 109/66)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie beczynności Komisji z uwagi na to, uchybiła ciążącemu na niej zobowiązaniu wypłacenia władzom hiszpańskim pozostałej części pomocy w terminie dwóch miesięcy od przedstawienia dokumentacji ustanowionym w art. D ust. 2 lit. d) załącznika II do rozporządzenia nr 1164/1994;

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności pisma z dnia 22 grudnia 2011 r. zawierającego odpowiedź Komisji na uprzednie wezwanie skierowane do tej instytucji dotyczące wypłaty pozostałej części pomocy związanej z procedurą zamknięcia projektów współfinansowanych przez Fundusz Spójności przyznanej Hiszpanii w okresie programowania 2000-2006 i stwierdzenie ciążącego na Komisji zobowiązania dokonania wypłaty tych pozostałych części pomocy oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym postępowaniu Królestwo Hiszpanii wnosi skargę na beczynność w następstwie uchybienia ciążącemu zdaniem skarżącego państwa członkowskiego na pozwanej instytucji zobowiązaniu wypłaty pozostałej części płatności związanemu z procedurą zamknięcia projektów współfinansowanych przez Fundusz Spójności przyznanych Hiszpanii w okresie programowania 2000-2006.

Ewentualnie, w przypadku gdyby Sąd uznał, że pismo z dnia 22 grudnia 2011 r. zawierające odpowiedź Komisji na uprzednie wezwanie Królestwa Hiszpanii, kładzie kres beczynności, na którą się powołano, skarżąca wnosi również o stwierdzenie nieważności tego pisma.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Naruszenie art. D ust. 5 załącznika II rozporządzenia (WE) nr 1164/94 ⁽¹⁾ ze względu na to, że Komisja nie wypłaciła pozostałej części pomocy projektów wskazanych w skardze w terminie dwóch miesięcy, jeżeli nie zostało ustalone, że w tym czasie miało miejsce przerwanie lub zawieszenie biegu tego terminu.
- 2) Naruszenie zasady pewności prawa, ponieważ Komisja pogwałciła jasną normę prawną wywołującą dokładne skutki prawne.
- 3) Naruszenie art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1386/2002 ⁽²⁾, ponieważ Komisja nie wydała właściwej decyzji w terminie trzech miesięcy od dnia spotkania z hiszpańskimi władzami.
- 4) Naruszenie art. 12 rozporządzenia nr 1164/94, ponieważ Komisja przekroczyła przyznane jej na podstawie tego artykułu uprawnienia w zakresie kontroli finansowej.
- 5) Naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 1386/2002, ponieważ nie zostały spełnione przewidziane prawem wymogi, by Komisja mogła zażądać przeprowadzenia nowej kontroli.
- 6) Naruszenie art. H załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1164/94, ponieważ Komisja zastosowała przewidzianą w

tym artykule procedurę, mimo że nie zostały spełnione przewidziane w tym celu wymogi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych.

Postanowienie Sądu z dnia 16 lutego 2012 r. — Escola Superior Agrária de Coimbra przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/09) ⁽¹⁾

(2012/C 109/67)

Język postępowania: portugalski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

